

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorum

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XLVI. Reclamatio Episcopi Barcinonensis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

XI.

Ibid. 106. Volumus ut secundum Capitulare avi & patris nostri, in comitatu omni hi qui meliores & veraciores inveniri possunt, eligantur à Missis nostris ad inquisitionem faciendam & rei veritatem discendam, & ut adjuutores Comitum sint ad iustitias faciendas.

XII.

17. 18. Volumus ut secundum capitula avi & patris nostri & nostra mallum neque in Ecclesia neque in porticibus aut atrio Ecclesie neque in mansione Presbyteri juxta Ecclesiam habeatur: quia non est æquum

ut ibi homines ad mortem judicentur & dismembrentur & flagellentur ubi si confugerint, secundum aliud capitulum pacem habere debent. Domus verò, sicut in Capitulis avi & patris nostri continetur, à Comite in loco ubi mallum tenere debet construatur, quatenus propter calorem solis & pluviam publica utilitas non remaneat. Minora verò placita Comes, sive intra suam potestatem, vel ubi impetrare potuerit, excepto in Ecclesia, & porticibus, atque atrio Ecclesie, & mansione Presbyteri, habeat, sicut in eisdem capitulis continetur.

Suprà tit. XI. c. 7. Lib. I V. Capitular. c. 18.

TITVLVS XLVI.

Reclamatio Episcopi Barcinonensis apud Attiniacum.

ANNO INCARNATIONIS DOMINICÆ DCCCLXXIV.

hæc quæ sequuntur capitula Dominus Rex Karolus in Attiniaco Kalend. Iulij statuit.

CAP. I.

Episopus Barcinonensis se reclamavit quòd Tyrus Presbyter Cordubensis in Ecclesia intra muros ipsius civitatis sita seorsum conventus agens, penè duas partes ex decima ipsius civitatis sibi usurpat, & sine illius licentia Missas & baptisteria in eadem civitate præsumit celebrare, & convocatos ab Episcopo ad matrem Ecclesiam, etiam in solemnitatibus Paschæ ac nativitatis Domini, ad se revocat, atque contempto Episcopo eis communionem largitur. Vnde sacrum Nicænum Concilium dicit: *Quicumque temerè ac periculosè, neque timorem Dei prie oculis habentes, nec agnoscetes Ecclesiarum regulam, discedunt ab Ecclesia Presbyteri aut Diaconi vel quicumque sub regula prorsus existunt, hi nequaquam debent in aliam Ecclesiam recipi sed omnem necessitatem convenit illis imponi ut ad suas parochias revertantur. Quòd si non fecerint, oportet eos communionem privari.* Hoc de Tyrso, qui irregulariter à sua civitate discessit, decretum est. Ceterum de ipso & de aliis contemptoribus Antiochenum Concilium dicit: *Si quis Presbyter aut Diaconus Episcopum proprium con-*

*temens se ab Ecclesia sequestravit, & seorsum colligens altare constituit, & commonent Episcopo non adqueverit, nec consentire vel obedire voluerit semel & iterum convocanti, hic damnatur omnimodo, nec ultra remedium consequatur, quia suam recipere non potest dignitatem. Quòd si Ecclesiam conturbare & sollicitare perjsit, tanquam seditiosus per potestates exteras opprimatur. Hinc etiam Africa provincie canones decreverunt. Sed tantum hoc capitulum de Antiocheno Concilio posuisse sufficiat. De basilicis autem & decimis sacri canones decreverunt ut omnes basilicas, quæ per diversa loca constructæ sunt, vel quotidie construuntur, secundum priorum canonum regulam in ejus Episcopi, in cujus territorio positæ sunt, potestate consistant. Et sanctus Gelasius in decretis suis: *Quatuor, inquit, tam de reditu quàm de oblatione fidelium, prout cujuslibet Ecclesie facultas admittit, sicut dudum rationabiliter est decretum, convenit fieri portiones: quarum una sit Pontificis, altera Clericorum, pauperum tertia, quarta fabricis applicanda. De quibus sicut sacerdotis intererit integram ministris Ecclesie memoratam dependere quantitatem, sic clerus ultra delegatam sibi summam nihil**

Aurel. 1. c. 17.

Cap. 17.

insolenter noverit expetendum. Ea verò quæ ecclesiasticis ædificiis adtributa sunt, huic operi veraciter prorogata locorum doceat infauratio manifesta sanctorum: quia nefas est, si sacris ædibus destitutis in lucrum suum Presul impendia his designata converteat. Ipsam nihilominus adscriptam pauperibus portionem, quamvis divinis rationibus se dispensasse monstraturus esse videatur, tamen, juxta quod scriptum est, ut videant opera vestra bona & glorificent patrem vestrum qui in caelis est, oportet etiam presenti testificatione predicari, & bonæ famæ præconis non taceri. Et hæc quidem de rebus illis & oblationibus fidelium decreta sunt quæ specialiter ad Episcopos Ecclesiarum in illis regionibus pertinent quæ non abundant rebus, sed tantum de fidelium decimis ac votis subsistunt. Ceterum de rusticanis parrochiis, quantum Episcopus in partibus Septimaniæ atque Galliciæ à Presbyteris exigere debeat, Bracarense Concilium capitulo secundo & Toletanum Concilium capitulo quarto demonstrant. De his autem qui contra auctoritatem & Barcinonensis Episcopi voluntatem Tyrsum Presbyterum in Ecclesia Barcinonæ civitatis retinent, Capitulare Augustorum Domni Karoli & Domni Hludovici decernit hoc modo: *De his qui sine consensu Episcopi Presbyteros in Ecclesiis constituunt, vel de Ecclesiis eiciunt, vel ab Episcopo vel à quolibet Misso dominico admoniti obedire noluerint, ut bannum nostrum revocari cogantur, & per fidei iussos ad palatium nostrum venire jubeantur: & tunc nos decernamus utrum nobis placeat ut aut illum bannum persolvant, aut aliam hærericam sustineant. Quia verò longum est istos ad præsentiam Regis adducere, vel periculosum est longius à marchia eos abducere, Dominus Rex commendabit suo Marchioni qualiter eos distringat atque castiget. De decimis verò quæ in potestate & dispositione Episcopi esse debent, quas illi à matre Ecclesia abstrahunt, & pro suo libitu alibi donant, idem Capitulare dicit: *Quicumque decimam abstrahit de Ecclesia ad quam per justitiam debet dari, & eam præsumptiosè vel propter munera aut amicitiam vel aliam quamlibet occasionem ad aliam Ecclesiam dederit, à Comite vel à Misso nostro distringatur ut ejusdem decimæ quantitatem cum sua lege restituat. Et item: De his qui nonas &**

decimas jam per multos annos aut ex parte V. 276. aux ex toto dare neglexerunt, volumus ut Add. IV. per Missos nostros confringantur ut secundum 99. 164. Capitularem priorem solvant unius anni novam & decimam cum sua lege, & insuper bannum nostrum. Et hoc eis denuntietur, quòd quicumque hanc negligentiam iteraverit, beneficium unde hæc nonas & decima persolvi debuit amissuram se sciat.

I I.

De hoc quòd se reclamavit quoniam castrum Terracinense suæ subditum potestati, factione Baionis, per Presbyteri insolentiam suo resultat ministerio, definitio præfati Antiocheni Concilij sequenda est in causa insolentis Presbyteri. Contra factionem autem Baionis sequendum est capitulum Carthaginensis Concilij, quo dicitur: *Visum est universis ab Imperatoribus postulari defensores, propter afflictionem pauperum, quorum molestis sine intermissione fatigatur Ecclesia, ut defensores eis adversus potentias divitum cum Episcoporum provisione delegentur.* Sequendum est etiam supra positum capitulum ex capitulari Augustorum, de his qui sine consensu Episcopi Presbyteros in Ecclesiis suis constituunt, vel de Ecclesiis eiciunt.

I I I.

De hoc quòd se reclamavit quia Gothus quidam Madascius fraude atque subreptione per præceptum Ecclesiam sancti Stephani nobilem & antiquam impetravit; ubi, postposito Dei cultu, fœda efficitur conversatio rusticorum. Et similiter Ricofindus Gothus fraude & subreptione agrum sanctæ Eulaliæ per præceptum obtinuit. Iussio regia hæc per fideles Missos diligenter ac veraciter inquirere jubeat, & ipsam inquisitionem per fidelium custodiam sub sigillo ad notitiam suam perferri faciat. Et si inventum fuerit quòd prædicta Ecclesia sancti Stephani & ager sanctæ Eulaliæ à præfatis Gothis per præcepta obtenta sunt, ipsa præcepta secundum legem sigillentur, & unà cum ipsa inquisitione ad præsentiam regiam perferantur, ut secundum jura forensia, qui in precibus fuisse mentiri, non illis profint quæ impetraverunt, & ibi careant ipso scriptorum beneficio quò perducentur rescripta, & regia magnificentia recipiat quòd est sui juris Barcinonensis Ecclesia.

V. 98.
Add. IV.
95.

V. 276.
Add. IV.
100. 164.

Concil. A-
fric. IV.
c. 5.